

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

Sytuacja w Syrii

P7_TA(2011)0582

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii

(2013/C 168 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii, w szczególności rezolucję z dnia 27 października 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie i Syrii, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnot chrześcijańskich ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii ⁽²⁾, rezolucję z dnia 27 października 2011 r. w sprawie przypadku Rafah Nashed ⁽³⁾ oraz rezolucję 7 lipca 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Jemenie i Bahrajnie w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dni: 10 października 2011 r., 14 listopada 2011 r. i 1 grudnia 2011 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej z dni: 23 października 2011 r. i 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając decyzję Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchYLENIA decyzji 2011/273/WPZiB ⁽⁵⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Syrii z dni: 8 października 2011 r., 3 i 28 listopada 2011 r. oraz 2 grudnia 2011 r., a także oświadczenie jej rzecznika z dnia 23 listopada 2011 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie praw człowieka w Syrii,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 2 grudnia 2011 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Syryjskiej Republice Arabskiej,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay z dnia 2 grudnia 2011 r. wygłoszone na 18. sesji specjalnej Rady Praw Człowieka ONZ i dotyczące zbadania sytuacji w zakresie praw człowieka w Syryjskiej Republice Arabskiej,
- uwzględniając sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej do spraw Syryjskiej Republiki Arabskiej z dnia 23 listopada 2011 r.,
- uwzględniając rezolucję Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Syryjskiej Republice Arabskiej,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka i protokół fakultatywny w sprawie udziału dzieci w konfliktach zbrojnych oraz Konwencję w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, których stroną jest Syria,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0471.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0387.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0476.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0333.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- uwzględniając oświadczenia Ligi Państw Arabskich w sprawie sytuacji w Syrii z dni: 27 sierpnia 2011 r., 16 października 2011 r. oraz 12, 16 i 24 listopada 2011 r., jej plan działania z dnia 2 listopada 2011 r. oraz sankcje wobec Syrii przyjęte przez Ligę Państw Arabskich w dniu 27 listopada 2011 r.,
 - uwzględniając decyzję rządu Republiki Turcji z dnia 30 listopada 2011 r. o nałożeniu na Syrię sankcji gospodarczych,
 - uwzględniając oświadczenie Organizacji Współpracy Islamskiej z dnia 30 listopada 2011 r. wzywające rząd Syrii do natychmiastowego zaprzestania nadużywania siły wobec obywateli i do przestrzegania praw człowieka,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 25 maja 2011 r. zatytułowany „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie”,
 - uwzględniając deklarację końcową eurośródziemnomorskiej konferencji ministerialnej w Barcelonie w dniach 27 i 28 listopada 1995 r. (deklaracja barcelońska) oraz wspólną deklarację złożoną na szczycie państw basenu Morza Śródziemnego w Paryżu w dniu 13 lipca 2008 r., której sygnatariuszem jest Syria,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według szacunków ONZ od marca 2011 r. w Syrii ponad 5 000 osób, w tym ponad 300 dzieci straciło życie, wiele innych osób odniosło rany, ponad 14 000 zostało aresztowanych, a dziesiątki tysięcy osób znalazły schronienie w krajach sąsiadujących lub były zmuszone do uchodźstwa wewnętrznego w wyniku brutalnych represji reżimu syryjskiego wobec ludności swojego kraju; mając na uwadze, że pomimo powszechnego międzynarodowego potępienia, nadal trwają, a nawet przybierają na sile brutalne represje oraz poważne naruszenia praw człowieka ze strony władz syryjskich, wojska i sił bezpieczeństwa wobec pokojowo nastawionych osób cywilnych; mając na uwadze, że według doniesień miasta i miasteczka w całej Syrii są oblegane przez siły rządowe i pozbawione dostępu do żywności, leków lub łączności; mając na uwadze, że wielu Syryjczyków zmaga się z pogarszającą się sytuacją humanitarną wskutek przemocy i przesiedleń;
- B. mając na uwadze, że reformy i amnestie zapowiedziane i przyrzeczone przez prezydenta Baszara al-Assada nigdy nie zostały wprowadzone w życie, a reżim stracił wszelką wiarygodność; mając na uwadze, że rząd syryjski wykorzystuje Najwyższy Sąd Bezpieczeństwa Narodowego – specjalny sąd pozostający poza powszechnym systemem sądownictwa w sprawach karnych – do sądenia działaczy politycznych i obrońców praw człowieka; mając na uwadze, że przemocy towarzyszą działania reżimu i jego zwolenników, których celem jest nasilenie napięć o podłożu religijnym oraz wzniesienie konfliktów między różnymi grupami etnicznymi i wyznaniowymi w kraju;
- C. mając na uwadze, że w dniu 20 listopada 2011 r. w wywiadzie opublikowanym przez „Sunday Times” oraz w dniu 7 grudnia 2011 r. w wywiadzie dla amerykańskiej sieci ABC syryjski prezydent Baszar al-Assad zaprzeczył, aby jego rząd stosował politykę surowego traktowania ludności, oraz stwierdził, że nie czuje się winny w związku z tłumieniem trwającego 10 miesięcy powstania, pomimo doniesień o brutalności sił bezpieczeństwa;
- D. mając na uwadze, że w rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 2 grudnia 2011 r. zdecydowanie potępiono powszechne, systematyczne i rażące łamanie praw człowieka i podstawowych wolności – jak np. zabójstwa, egzekucje w trybie pozasądowym, prześladowanie, przetrzymywanie bez wyroku sądu, wymuszone zaginięcia, tortury i okrutne traktowanie, gwałty i inne formy przemocy seksualnej wobec ludności cywilnej, w tym dzieci, jak też odmawianie rannym pomocy medycznej i jej utrudnianie – przez władze syryjskie oraz wojsko i siły bezpieczeństwa, a także zaproponowano ustanowienie mandatu dla specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju,

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- E. mając na uwadze, że w sprawozdaniu niezależnej międzynarodowej komisji śledczej do spraw Syryjskiej Republiki Arabskiej udokumentowano powszechne, systematyczne i rażące łamanie praw człowieka i podstawowych wolności, którego dopuszczają się syryjskie siły wojskowe, siły bezpieczeństwa i bojówki prorządowe; mając na uwadze, że komisja śledcza jest głęboko zaniepokojona tym, iż w różnych miejscach w Syrii doszło do popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że rząd syryjski odmówił współpracy z komisją śledczą; mając na uwadze, że według raportu niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ONZ od początku rewolty występują liczne przypadki dezercji z wojska i sił bezpieczeństwa, a ich liczba w ostatnich miesiącach wzrosła;
- F. mając na uwadze, że w oświadczeniu z dnia 2 grudnia 2011 r. wysoki komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay ostrzegła, iż utrzymujące się bezwzględne represje reżimu syryjskiego przeciwko ludności tego kraju mogą doprowadzić do wybuchu wojny domowej w Syrii, a także zachęciła Radę Bezpieczeństwa ONZ do skierowania sprawy sytuacji w Syrii do Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- G. mając na uwadze, że władze Syrii nadal odmawiają zagranicznym dziennikarzom i obserwatorom wstępu do kraju; mając na uwadze, że doniesienia syryjskich uchodźców i działaczy praw człowieka oraz zdjęcia z telefonów komórkowych stanowią główne źródło informacji i sposób dokumentowania systematycznego i powszechnego łamania praw człowieka osób cywilnych przez syryjskie wojsko i siły bezpieczeństwa, a także ogólnie sytuacji w Syrii;
- H. mając na uwadze, że w dniu 1 grudnia 2011 r. Unia Europejska zaostrzyła środki ograniczające wobec Syrii, obejmujące dodatkowe zakazy handlu dla przedsiębiorstw i instytucji finansowych z siedzibą w UE dotyczące syryjskiej ropy naftowej i sektora finansowego, kolejne zamrożenie aktywów oraz zakaz podróży dla 11 osób i 12 podmiotów, embargo na broń, a w szczególności zakaz eksportu z terytorium UE do Syrii technologii informacyjnych i komunikacyjnych (TIK), które mogą zostać wykorzystane przez rząd do łamania praw człowieka obywateli;
- I. mając na uwadze, że Rada/ESDZ nie uzgodniła ani nie opublikowała wymaganych szczegółowych informacji dotyczących ogłoszonego zakazu eksportu TIK; mając na uwadze, że według powszechnych doniesień przedsiębiorstwa z (siedzibą w) UE dostarczały rządowi syryjskiemu (opracowane na zamówienie) technologie przechwytywania, monitorowania i katalogowania całej wymiany w internecie i komunikacji bezprzewodowej w Syrii, wyłapując zarówno wymianę wewnętrzną, jak i międzynarodową; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa z (siedzibą w) UE wybudowały w Syrii ośrodki monitorowania i obsługiwały je oraz udzielały rządowi Syrii stosownej pomocy technicznej;
- J. mając na uwadze, że francuski ambasador w Syrii Eric Chevallier oraz ambasador USA w Syrii Robert Ford powrócili do Damaszku w geście mającym wyrażać pełne poparcie dla walki i żądań ludności syryjskiej; mając na uwadze, że obaj ambasadorowie zostali odwołani w październiku ze względów bezpieczeństwa i gwałtownych ataków przeciwko interesom francuskim;
- K. mając na uwadze, że w konkluzjach z dnia 1 grudnia 2011 r. Rada ponownie zachęciła opozycję syryjską do utworzenia zjednoczonej platformy, potwierdziła, że UE będzie nadal utrzymywać kontakty z przedstawicielami syryjskiej opozycji, którzy opowiadają się za niestosowaniem przemocy, a także z zadowoleniem przyjęła zobowiązanie Syryjskiej Rady Narodowej w tym względzie;
- L. mając na uwadze, że w dniu 22 listopada 2011 r. wiceprzewodnicząca Komisji/wysoki przedstawiciel Catherine Ashton spotkała się z przedstawicielami Syryjskiej Rady Narodowej i podkreśliła znaczenie integrującej wszystkie siły opozycyjne platformy politycznej;
- M. mając na uwadze, że w ciągu minionych miesięcy posłowie do Parlamentu Europejskiego nawiązali dialog i prowadzili wymianę poglądów z szeregiem przedstawicieli opozycji syryjskiej na uchodźstwie oraz w kraju;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- N. mając na uwadze, że kryzys w Syrii stanowi zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa całego regionu Bliskiego Wschodu;
- O. mając na uwadze, że w dniu 16 listopada 2011 r. Liga Państw Arabskich zawiesiła członkostwo Syrii w tej regionalnej organizacji, w związku z tym, że kraj ten nie dotrzymał warunków planu pokojowego Ligi Państw Arabskich, który zakładał wycofanie syryjskich czołgów z miast ogarniętych rozruchami, zaprzestanie ataków na manifestantów, nawiązanie dialogu z opozycją i wpuszczenie do kraju 500 obserwatorów z ramienia Ligi Państw Arabskich w celu dokonania na miejscu oceny sytuacji; mając na uwadze, że po upływie kolejnych ultimatum w dniu 27 listopada 2011 r. Liga Państw Arabskich zatwierdziła sankcje wobec Syrii, w tym zamrożenie aktywów i embargo na inwestycje;
- P. mając na uwadze, że w dniu 30 listopada 2011 r. rząd Turcji nałożył na Syrię sankcje gospodarcze oraz embargo na broń, obejmujące embargo na dostawy broni i sprzętu wojskowego oraz zawieszenie umowy o współpracy z Syrią do czasu ustanowienia nowego rządu; mając na uwadze, że w dniu 22 listopada 2011 r. premier Turcji wezwał prezydenta al-Assada, by „w końcu ustąpił”; mając na uwadze, że od marca 2011 r. dziesiątki tysięcy uchodźców syryjskich znalazły schronienie w Turcji,
- Q. zaniepokojony doniesieniami z wielu źródeł świadczącymi o tym, że władze syryjskie nakazały wydalenie o. Paolo dall'Oglio, opata klasztoru Mar Musa w Syrii i laureata pierwszej Eurośródziemnomorskiej Nagrody w Dziedzinie Dialogu Międzykulturowego im. Anny Lindh za 2006 r., powszechnie znanego z działalności w ciągu ostatnich trzech dekad na rzecz zgody między wyznaniami w tym kraju i z zaangażowania w wysiłki na rzecz wewnętrznego pojednania na drodze negocjacji, a także na rzecz wolności słowa; wzywa władze Syrii do wycofania się z tej decyzji, która mogłaby osłabić trwający dialog między chrześcijanami i muzułmanami;
- R. mając na uwadze, że w dniu 4 grudnia 2011 r. na granicy syryjsko-jordańskiej władze Syrii aresztowały blogerkę Razan Gazzawi, gdy podobno udawała się do stolicy Jordanii Ammanu, by wziąć udział w warsztacie na temat wolności prasy organizowanym przez jej pracodawcę – syryjskie centrum mediów i wolności słowa;
1. ponownie w najostrejszych słowach potępia brutalne represje reżimu syryjskiego skierowane przeciwko ludności tego kraju, w tym przeciwko dzieciom; składa kondolencje rodzinom ofiar; ponownie zapewnia o swojej solidarności z prowadzoną bez przemocy walką narodu syryjskiego o wolność, godność i demokrację oraz pochwała jego odwagę i determinację, szczególnie kobiet, które odgrywają kluczową rolę w tej walce;
2. zauważa, że władze Syrii – a szczególnie prezydent Baszar al-Assad, który ponosi największą odpowiedzialność jako głowa państwa syryjskiego na mocy konstytucji – nie wywiązały się ze zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka, oraz ponownie wzywa do natychmiastowego położenia kresu brutalnemu tłumieniu pokojowych demonstracji i prześladowaniu rodzin demonstrantów, do uwolnienia wszystkich zatrzymanych manifestantów, więźniów politycznych, obrońców praw człowieka i dziennikarzy oraz do umożliwienia międzynarodowym organizacjom humanitarnym, organizacjom praw człowieka oraz międzynarodowym mediom swobodnego wjazdu do kraju;
3. ponownie apeluje do prezydenta Baszara al-Assada i jego reżimu o bezzwłoczne ustąpienie, aby umożliwić demokratyczne przemiany w Syrii;
4. apeluje o sprawne, niezależne i przejrzyste dochodzenia w sprawie powszechnych, systematycznych i rażących naruszeń praw człowieka i podstawowych wolności przez władze syryjskie oraz wojsko i siły bezpieczeństwa, aby doprowadzić do tego, by wszystkie osoby odpowiedzialne za te czyny – które mogą zostać uznane za zbrodnie przeciwko ludzkości – zostały pociągnięte do odpowiedzialności przez społeczność międzynarodową;
5. podkreśla apel opozycji syryjskiej i manifestantów o wysłanie obserwatorów międzynarodowych celem zniechęcenia do ataków na ludność cywilną oraz umożliwienia międzynarodowym organizacjom humanitarnym, organizacjom praw człowieka oraz międzynarodowym mediom swobodnego wjazdu do kraju;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

6. wzywa do pokojowych i faktycznych przemian demokratycznych, zgodnych z uzasadnionymi żądaniami Syryjczyków i opartych na kompleksowym procesie narodowego dialogu politycznego z udziałem wszystkich sił demokratycznych i społeczeństwa obywatelskiego w tym kraju; apeluje do sił opozycyjnych, by broniąc ludności, uniknęły pułapki dalszej eskalacji przemocy i militaryzacji sytuacji; wyraża poważne obawy, że władze syryjskie mogą stosować metodę zastraszania wobec działaczy opozycyjnych na wychodźstwie i wzywa państwa członkowskie UE do rozważenia możliwości wydalenia dyplomatów syryjskich z UE zamieszanych w takie przypadki lub podjęcia wobec nich innych odpowiednich środków;
7. z zadowoleniem przyjmuje i wspiera podejmowane przez opozycję syryjską w kraju i za granicą działania mające na celu utworzenie zjednoczonej platformy, dalsze współdziałanie ze społecznością międzynarodową, w szczególności z Ligą Państw Arabskich, i wypracowanie wspólnej wizji przyszłości Syrii oraz przejścia do systemu demokratycznego; nadal popiera Syryjską Radę Narodową i podkreśla znaczenie zaangażowania się opozycji syryjskiej i Wolnej Armii Syryjskiej w sprawę praw człowieka i podstawowych wolności oraz praworządności, z zachowaniem zdecydowanie pokojowego i integracyjnego podejścia; popiera konkluzje Rady z dnia 1 grudnia 2011 r. i wzywa UE i jej państwa członkowskie do ich szybkiego wdrożenia, a także do znalezienia nowych sposobów zwiększania pozamilitarnej pomocy udzielanej siłom opozycyjnym;
8. podkreśla ponownie, że rząd Syrii nie wypełnił obowiązku ochrony swojej ludności, natychmiastowego zaprzestania łamania praw człowieka i zakończenia ataków na cywilów; uważa, że w świetle tych zaniechań wspólnota międzynarodowa powinna podjąć pilne i odpowiednie działania;
9. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do dalszego dążenia do zwiększenia międzynarodowej presji na reżim syryjski; zdecydowanie popiera decyzje Rady z 14 listopada i 1 grudnia 2011 r. o nałożeniu nowych środków ograniczających na reżim oraz wzywa do objęcia zamrożeniem aktywów i zakazem podróży rodzin i przedsiębiorstw, które w głównej mierze finansują reżim; podkreśla konieczność pozostawania przez UE w gotowości do przyjęcia dalszych środków w celu wspierania Syryjczyków, którzy w pokojowy sposób dążą do demokratycznej przyszłości; apeluje w związku z tym o wprowadzenie dalszych unijnych sankcji, które będą wymierzone w syryjski reżim, lecz zminimalizują negatywny wpływ na ludność, tak długo jak będą trwały represje, oraz o ustanowienie odpowiednich mechanizmów służących opanowywaniu obecnych i mogących się pojawić w przyszłości kryzysów humanitarnych w tym kraju; z zadowoleniem przyjmuje i popiera konkluzje Rady w sprawie Syrii z dnia 1 grudnia 2011 r., w których zadeklarowano również, że UE jest gotowa do utworzenia z Syrią nowego i ambitnego partnerstwa we wszystkich obszarach będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania, w tym poprzez mobilizowanie pomocy i zacieśnianie stosunków handlowych i gospodarczych, jak tylko prezydent Baszar al-Assad ustąpi i rozpoczyna się prawdziwe przemiany demokratyczne;
10. z zadowoleniem przyjmuje i popiera rezolucje w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Syrii przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 22 listopada 2011 r., Radę Praw Człowieka ONZ w dniu 2 grudnia 2011 r. oraz przez Trzeci Komitet Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych w dniu 22 listopada 2011 r., a także sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej do spraw Syrii z dnia 23 listopada 2011 r.; wzywa do natychmiastowego zawieszenia członkostwa Syrii w Komisji Praw Człowieka UNESCO;
11. wyraża ubolewanie w związku z tym, że Rada Bezpieczeństwa ONZ nie zdołała dotychczas odpowiednio zareagować na brutalne wydarzenia, które wciąż mają miejsce w Syrii; ponawia swój apel do członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, a w szczególności do Rosji i Chin, o wywiązanie się ze spoczywającego na nich obowiązku zadbania o przestrzeganie międzynarodowych norm praw człowieka w Syrii; nadal wspiera wysiłki UE i jej państw członkowskich w tym zakresie; zachęca jednocześnie Radę Bezpieczeństwa ONZ do postawienia reżimu syryjskiego przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym w związku ze zbrodniami popełnionymi przez ten reżim przeciwko ludności kraju;
12. zdecydowanie popiera wysiłki Ligi Państw Arabskich zmierzające do zaprzestania stosowania przemocy i promowania politycznego rozwiązania w Syrii; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Ligi Państw Arabskich dotyczący wysłania misji obserwacyjnej w celu zapewnienia ochrony ludności cywilnej; jest zaniepokojony brakiem zaangażowania ze strony władz Syrii w realizację planu działania; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Ligi Państw Arabskich o nałożeniu sankcji na reżim syryjski; wzywa reżim syryjski do powstrzymania się od jakiegokolwiek bezpośredniej lub pośredniej próby destabilizacji sytuacji w państwach sąsiadujących;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

13. wzywa do intensywniejszej współpracy między UE i Turcją w związku z sytuacją w Syrii; z zadowoleniem przyjmuje potępienie przez Turcję reżimu syryjskiego, nałożone na reżim sankcje gospodarcze i turecką politykę otwartych granic dla uchodźców;

14. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel do podjęcia wszelkich starań na rzecz rozpoczęcia z Turcją, Ligą Państw Arabskich i syryjską opozycją rozmów o trybie utworzenia korytarzy humanitarnych na granicy syryjsko-tureckiej w celu ochrony syryjskich uchodźców i wszystkich cywilów próbujących zbiec z kraju przed trwającymi represjami ze strony wojska;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej oraz rządowi i parlamentowi Republiki Turcji.

Projekt tabeli wyników do celów nadzorowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej

P7_TA(2011)0583

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie planowanego wstępnego kształtu tabeli wskaźników do celów nadzorowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej

(2013/C 168 E/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając pakiet ustawodawczy w sprawie zarządzania gospodarczego, przyjęty w dniu 16 listopada 2011 r., a w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011⁽¹⁾ w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania,

— uwzględniając dokument służb Komisji z dnia 27 października 2011 r. zatytułowany „Tabela wskaźników do celów nadzorowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej” (SEC(2011)1361),

— uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,

1. przypomina, że głównym celem nowo utworzonego mechanizmu nadzoru jest zapobieganie nadmiernym zakłóceniom równowagi makroekonomicznej w Unii Europejskiej, a zwłaszcza strefie euro, oraz korygowanie tych zakłóceń; przypomina, że zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1176/2011 dalsze cele nowego mechanizmu obejmują trwałą konwergencję wyników gospodarczych państw członkowskich, a także ściślejszą koordynację polityk gospodarczych;

2. podkreśla, że w świetle obecnej sytuacji gospodarczej niezbędne jest, by ramy nadzoru makroekonomicznego zostały uruchomione jak najszybciej;

3. uważa, że potencjalne efekty uboczne strategii politycznych prowadzonych przez państwa członkowskie i Unię Europejską należy określić i omówić na wczesnym etapie (np. w ramach rocznej analizy wzrostu gospodarczego) oraz w każdym przypadku przed i po przyjęciu programów konwergencji i stabilności; zwraca się do Komisji, by wyjaśniła w najnowszej wersji tabeli wskaźników, w jaki sposób zamierza przeciwdziałać rzeczonym skutkom ubocznym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.